

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дорожній рух» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, подані листом Міністерства внутрішніх справ України від 29.03.2017 № 4337/05/31-2017.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

як вбачається з документів, доданих до проекту Закону, його розроблено з метою делегування на рівень органів місцевого самоврядування, а саме центрам надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП), деяких повноважень Міністерства внутрішніх справ України у сфері реєстрації транспортних засобів та видачі посвідчень водія.

Для досягнення зазначеною мети, пропонується внести відповідні зміни до Закону України «Про дорожній рух» (далі – проект Змін).

Проте вказаний проект регуляторного акта у запропонованій редакції не може бути погоджений Державною регуляторною службою України з огляду на нижчезазначене.

Проект Змін викладений розробником у спосіб, який не є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта, що порушує статтю 5 Закону про регуляторну політику.

Так, в розділі V АРВ розробником зазначається, що прийняття проекту Змін дозволить суб'єктам господарювання та фізичним особам мати можливість обирати, до якого суб'єкта (територіального МВС чи ЦНАП) подавати заяву про проведення реєстрації нового транспортного засобу, перереєстрації його без зміни власника або вибракування транспортного засобу в цілому та видачі реєстраційних документів, номерних знаків або відповідного

витягу, а також обміну посвідчення водія у зв'язку зі зміною особистих даних власника або непридатного для користування.

Для цього, проектом Змін пропонується, зокрема, доповнити статтю 15 Закону України «Про дорожній рух» частиною десятою такого змісту: *«Прийняття заяв про обмін посвідчень водія у зв'язку зі зміною особистих даних власника (прізвище, ім'я та по батькові) або непридатного для користування (зіпсоване, записи в якому не читаються, тощо), видача в результаті такого обміну нових посвідчень водія також здійснюються центрами надання адміністративних послуг.»*

Натомість, частиною дев'ятою статті 15 Закону України «Про дорожній рух» визначено, що Порядок видачі, обміну та встановлення терміну дії посвідчень водія транспортного засобу, визначається Кабінетом Міністрів України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 8 травня 1993 року № 340 затверджено Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами.

Зазначеним Положенням для проведення процедури обміну посвідчення водія у зв'язку зі зміною особистих даних власника (прізвище, ім'я та по батькові) або непридатного для користування (зіпсоване, записи в якому не читаються, тощо), не передбачається подання до сервісного центру МВС жодної заяви.

Враховуючи зазначене, виникає питання щодо можливості вибору до якого суб'єкта (територіального МВС чи ЦНАП) звертатися із заявою про необхідність обміну посвідчення водія, оскільки зазначена заява на сьогодні законодавчо не передбачена.

Запропоноване регулювання може створити ситуацію, що заяви про необхідність обміну посвідчення водія будуть прийматися виключно ЦНАП, оскільки можливість подання заяв до сервісного центру МВС проектом Змін не передбачається. Крім того, проект Закону не містить механізму подальшої реалізації наміру заявника.

Крім того, проектом Змін пропонується доповнити статтю 34 частинами такого змісту: *«Державна реєстрація та облік автомобілів, автобусів, мотоциклів та мопедів усіх типів, марок і моделей, самохідних машин, причепів та напівпричепів до них, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів, оформлення реєстраційних документів та закріплення за ними номерних знаків, здійснюються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України.*

Прийняття заяв про реєстрацію нових транспортних засобів, перереєстрацію транспортних засобів у зв'язку зі зміною найменування та адреси юридичних осіб, прізвища, імені чи по батькові, місця проживання фізичних осіб, які є власниками транспортних засобів, вибракування їх в цілому та видача реєстраційних документів, номерних знаків або відповідного витягу також здійснюються центрами надання адміністративних послуг.»

Статтею 34 Закону України визначено, що державна реєстрація транспортного засобу полягає у здійсненні комплексу заходів, пов'язаних із перевіркою документів, які є підставою для здійснення реєстрації, звіркою і, за

необхідності, дослідженням ідентифікаційних номерів складових частин та оглядом транспортного засобу, оформленням і видачею реєстраційних документів та номерних знаків.

Тобто, закріплення номерних знаків законом не передбачено.

Постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1998 року № 1388 затверджено Порядок державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів, який також не передбачає закріплення за реєстраційними документами номерних знаків.

АРВ до проекту Змін не містить обґрунтування запровадження нового терміну «закріплення номерних знаків» та не розкриває суть цього поняття, що не дає можливості зрозуміти обов'язковість запровадження даної послуги, платність чи безоплатність тощо.

Разом з цим, відповідно до примірного Положення про центр надання адміністративних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України в від 20 лютого 2013 р. № 118, ЦНАП утворюється з метою забезпечення надання адміністративних послуг.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон) виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються:

- найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;
- суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;
- перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;
- платність або безоплатність надання адміністративної послуги;
- граничний строк надання адміністративної послуги;
- перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

Згідно із статтею 11 Закону розмір плати за надання адміністративної послуги (адміністративного збору) і порядок її справляння визначаються законом з урахуванням її соціального та економічного значення.

Плата за надання адміністративної послуги (адміністративний збір) вноситься суб'єктом звернення одноразово за весь комплекс дій та рішень суб'єкта надання адміністративних послуг, необхідних для отримання адміністративної послуги (включаючи вартість бланків, експертиз, здійснюваних суб'єктом надання адміністративної послуги, отримання витягів з реєстрів тощо).

Стягнення за надання адміністративних послуг будь-яких додаткових не передбачених законом платежів або вимагання сплати будь-яких додаткових коштів забороняється.

Суб'єкт надання адміністративних послуг не може надавати інші платні послуги.

Проектом Змін не передбачається доповнення Закону України «Про дорожній рух» вищезазначеними нормами, як це передбачено Законом України «Про адміністративні послуги»,

АРВ також не містить обґрунтування щодо запровадження нових адміністративних послуг, що унеможлиблює зрозуміти доцільність чи недоцільність обраного способу регулювання.

Підсумовуючи зазначене, при розробці проекту Закону розробником не дотримано принципи державної регуляторної політики, визначені статтею 4 Закону про регуляторну політику, зокрема:

- збалансованості – в частині недоведеного розробником забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;
- передбачуваності регуляторної діяльності, тобто відповідності її цілям державної регуляторної політики;
- ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дорожній рух».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія Ляпіна